

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΕΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

10
1913

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Β'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνο-
μνήμονος ἀποπεράτωσιν τοῦ Καταλόγου τῆς Ἱστορικῆς καὶ
ἐθνολογικῆς ἐταιρείας¹ προστετέθησαν καὶ οἱ ἐπόμενοι κώδικες,
ὧν ἐπισυνάπτομεν τὴν περιγραφὴν ἐνταῦθα. Εὐχαρίστως δ' ἀγ-
γέλλομεν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς ἐταιρείας ἀπεφάσισε τὴν βι-
βλιοδεσίαν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλόγῳ σημειουμέ-
νων ἀσταχῶτων κωδίκων.

254.

Χαρτ. 0,155 × 0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 290).

1 (φ. 1^α). Διήγησις περὶ Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου.

Ἡ ἀρχὴ ἀκέφαλος καὶ ἀφανής. Τὸ φ. 1^α ἐσχισμένον κατὰ τὸ ἡμισυ. Τέλ. (φ. 29^β) ὅτι κἀρεξ αὐτοῦ οὐκαίσι θεὸς ζῶν ἐκεῖ ὅς ουκείασεν τὴν ἐμὴν πολιάν ἐν λύτῃ πολλῇ καταβῆναι εἰς τὸν Ἄδην ἀλλ' ἐδειξέ με τὸ ἐμὸν φίλτατον υἱὸν ζῶντα· αὐτὸν δοξάσωμεν τὸν μόνον ἐκ μόνου υἱὸν γεννηθέντα σὶν τῷ πατρὶ καὶ τῷ αγίῳ πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 33^α). «Ἐκ τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου παραβολαί».

3 (φ. 44^β). «Περὶ ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ τὸν θά-
νατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν ευχῶν καὶ τῶν ἐλεημοσυγῶν ὅπου
γίνονται διὰ τοὺς ἀπεθαιμένους».

4 (φ. 48^a). «Ἀκουσον θαυμαστήν διγγίαν φερὸν θαύμα καὶ τοῦτο καὶ θαυρόν».

Ἄρχ. Ἐνας ἄνθρωπος εὐρίσκειται αιχμαλωτος καὶ ἦτον με ἄλυσες.

5 (φ. 48^b). «Περὶ τῶν διδομένων τῶν ἱερέων διὰ τὰ σκρατάρια διὰ ζουτανῶς καὶ ἀπεθαρμένους τῶν θεῶν διδασκάλων».

Ἄρχ. Ἐως ἄρχον εἰς τὴν Νικομιδίαν εὐρίσκετον ἄσθενος.

6 (φ. 50^b). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ εὐρεθέντος ἀπὸ εἰκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου».

7 (φ. 74^b). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ».

8 (φ. 85^a). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Νικηλάμπους».

9 (φ. 108^a). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος [Ῥαφαήλου] καὶ τῶν σὺν αὐτῶν».

Ἄρχ. Ἐτους τετάρτου τοῦ βασιλέως Δεκίου ἦν πολλὴ μανία κατὰ τῶν εὐσεβοῦντων.

10 (φ. 137^a). «Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς βασιλέα Τιδέριον περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

11 (φ. 141^b). «Ἀντίγραμμά Καίσαρος πρὸς Πόντιον Πιλάτον κατηγορηκόν, οὗ δοῦς τὴν ἀπόφασιν Κούρσος Ῥαραχάδ καὶ στρατιώτας σὺν αὐτῷ δεσχιλίους τὸν ἀριθμόν».

12 (φ. 144^a). «Τοῦ Χριστωτόμου λέγοντος περὶ πότε ἐφάνη ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἰς πότας φορὰς ἐφάνη ἀπόκρισις».

13 (φ. 146^b). «Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ Αἰθιοῦ ἔρους τὰ λεγόμενα Πάτρια καὶ πῶς ἐλθόντος τῆς Θεοτόκου πρὶν τῆς τελευτῆς αὐτῆς».

14 (φ. 151^a). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Δαβίδ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης** λόγος εἰς τὴν ἐορτάσιμον καὶ σεβασμίαν ἡμέραν καὶ πρὸς θεὸν μετὰστασιν τοῦ ὑπεραγίου καὶ τιμιωτάτου σώματος τῆς παναχράντου καὶ παναχράντου καὶ παναγίας μήτηρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Μόνη ἡ ἐπιγραφή καὶ μετ' αὐτὴν ἀρχικὸν ἐρυθρὸν Γ, ὃ δὲ λόγος αὐτὸς δὲν ἐγράφη, μέιναντος ἀγράφου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ φ. 151^a καὶ τοῦ 151^b.

15 (φ. 152^a). Διγγήσεις ἐκ τοῦ Γερωντικοῦ.

16 (φ. 177^a). «Θαῦμα γένόμενον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν μονὴν τὴν λεγομένην ἢ μεγάλη Ἀντίληψις».

17 (φ. 180). Διγγήσεις ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Γέγονέ τις ἐν τῇ ἀγίᾳ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλει ἀρχιεπίσκοπος ὀνόματι Ἀμῶς.

18 (φ. 181^α). - Περὶ τοῦ μη μακαρίζεσθαι κοσμικὸν ὑπὲρ μοναχόν·.

19 (φ. 186^β). - Διήγησις πάντῃ ὀφέλμιος·.

Ἄρχ. Μοναχὸς τις διηγήσατο ἡμῖν λέγων ὅτι παραβαλόντος μου ποτὲ τῷ ἁγίῳ Θεοδοσίῳ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας.

20 (φ. 194^α). - Διήγησις πάντῃ ὀφέλμιος περὶ τινος Φιλεντίλου ἐνόματι·.

21 (φ. 195^β). - Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου θαύμα γεγονότος περὶ ἱστορίας συγκλητικῆς καὶ τῆς τούτου θυγατρὸς καὶ τοῦ ἀρνησαμένου παιδὸς τὸν Χριστὸν εγγράφος·.

22 (φ. 205^α). - Περὶ τοῦ Οὐζία βασιλέως, πῶς ἐλεπρώθηκαὶ καταφρονήσας τοῦ θουμάσε·.

23 (φ. 215^α). - Ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀδράμα·.

Ἐν τῇ κάτω φ. τοῦ φ. 218^α τάδε λάθος ἔγνηεν καὶ διάβασον το ζερβόν καταβάτων καὶ ἀπέκει γήρησον το φίλον.

24 (φ. 222^α). - Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νυστευτοῦ Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς·.

25 (φ. 226^α). - Διήγησις τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ θαυματουργοῦ Γεωργίου τοῦ μάρτυρος τῶν εἰς τοὺς Σαρκαίνους γενομένων·.

Ἄρχ. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος ὁ ἐπιλεγόμενος Γουλῆς διηγήσατό μοι ὅτι ἐν Διοσπόλει ἦν καλοῦσιν οἱ Σαρακῆνοι τῇ ἰδίῃ διαλέκτῳ ἄμπελε.

Ἄρχει προσοχῆς καὶ διάφοροι γραφαὶ Γουλῆς (ἀντὶ Ἰουλῆς) καὶ Διοσπόλει (ἀντὶ ἰδίᾳ κόλει) ἀπὸ τῶν ἐκδόσεων. Ἠρῆλ. Bibliotheca hagiographica Graeca. Ediderunt socii Bollandiani. Ἐκδ. 3^η. Ἐν Βρυξέλλαις. 1909 σ. 96 ἀρ. 19. Ἡ 5λγ. 23 διήγησις ἀξία μελέτης ἐνεκεν τῶν διαφορῶν.

26 (φ. 234^β). - **Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ** τοῦ ὑποδιακόνου καὶ **Στουδίτου** Λόγος περὶ τῆ φράσει εἰς τὸν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως·.

Ἄρχ. Δέκα παραγγελίας εἶναι ὅπου ὅρισεν ὁ θεὸς τὸν Μωϋσῆα·.

27 (φ. 255^α). - Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ **Χρυσοστόμου** περὶ ἐλεημοσύνης, περὶ πονήτων, καὶ περὶ πλουτίων·.

28 (φ. 264^β). - Διήγησις πάντῃ ὀφέλμιος **Μακαρίου μοναχοῦ** τοῦ Αἰγυπτίου·.

29 (φ. 276^α). - Ἠράξεις καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου **Θωμᾶ** ἐν τῇ Ἰνδίᾳ. Ὅτε το ἐν οὐρανοῖς καλᾶτιον ὠκοδόμησε τῷ βασιλεῖ Ἰνδῶν·.

Ἄρχ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι ἐν οἰκροσολύμοις. Τὰ φ. 30, 31, 151^β, 252-254, 272^β καὶ 289-290 ἄγραφα.

Ἐν φ. 289^α. ὁ βιβλίον τοῦ ποτὲ πείθησαντος ὁ πνεύματι ὁ **Πνεὶ** ὁ **Παν** ὁ

γερμανός ὁ ἐν χ^{σο}όλιτης· ἐκ τοῦ Διονυσίου τῆς μονῆς διάχειρὸς Διονυσίου ἱερομονάχου.

Στάχσις νέα.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

255.

Περγ. 0,14 X 0,092. *Αἰῶνος XI* (φ. 140).

Τετραευάγγελον.

Τὸ τοῦ Ματθαίου ἀρχαται ἐν φ. 1^α, ἡ ἀρχὴ τοῦ τοῦ Μάρκου εὐρίσκατο ἐν τῷ φύλλῳ τῷ μετὰ τὸ φ. 53, λείποντι· νῦν, τὸ τοῦ Λουκᾶ ἀρχαται ἐν φ. 80^β, ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ τοῦ Ἰωάννου λείπει μεταξὺ τῶν φ. 116 καὶ 117.

Μεταξὺ τῶν φ. 53 καὶ 54, 65 καὶ 66, 75 καὶ 76, 76 καὶ 78, 85 καὶ 86, 91, καὶ 92, 114 καὶ 115, 138 καὶ 139 λείπουσι φύλλα.

Τῶν φ. 57, 100^α, 115 καὶ 115^α σώζονται μόνον σπικράγματα.

Ἐν φ. 1^α καὶ 82^α ἐπίτιτλα πολυχρωμα. Ἐν δὲ φ. 81^α ἀμυδρότατα ἴχνη εἰκό-
νος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στάχσις διὰ πινακίδων ξυλίνων, περιενδεδυμένων κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ λινοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν βράχιν τοῦ κώδικος.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

256.

Περγ. 0,25 X 0,155. *Αἰῶνος II'* (φ. 94).

1 (φ. 1^α). Κανόνες τῆς ἐν Τρούλλῳ οἰκουμενικῆς συνόδου.

Κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ἀριστενοῦ καὶ μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ, ἐπομέ-
νης εἰς ἑκατόν κανόνα. Ἀκέφαλοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τοῦ λε' κανό-
νος Οὐτε τοῖς κληρικοῖς μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. Μεταξὺ τοῦ
φ. 4 καὶ 5 λείπουσι τὰ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐρμηνείας τοῦ γγ' κανόνος μέχρι τῆς ἀρ-
χῆς τῆς ἐρμηνείας τοῦ σε'.

2 (φ. 8^β). «Ἐ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον κανόνες κβ'».

Ὅμοιος κατὰ τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν
φ. 10 καὶ 11 λείπουσι τὰ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐρμηνείας τοῦ ς' κανόνος μέχρι τῆς
ἀρχῆς τῆς ἐρμηνείας τοῦ ιδ'.

3 (φ. 13^β). «Ἐ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένης πρώτης καὶ
δ' συνόδου ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ιζ'».

Ὅμοιος κατὰ τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ.

4 (φ. 15^α). «Ἐ τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῷ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας
ἧτις τὴν ζ' ἐκύρωσε σύνοδον».

Κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ἀριστενοῦ.

5 (φ. 15^α). **ἱη. Τοῦ μεγάλου Βασιλέως ἐκ τῆς ᾱ ἐπιστο-
λῆς κανόνες νθ̄.**

Κατὰ τὸν Ἀριθμὸν καὶ μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ. Κανόνες α'—πδ',
μετὰ δὲ τούτους (πα'—πε') (φ. 31^α) «Ἐκ τῆς πρὸς Ἀμφιλόγιον ἐπιστολῆς ἐκ τῆς
πρὸς Διόσκορον», κζ' (φ. 31^α) «Ἐκ τῆς πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον, ὡςτε χωρι-
σθῆναι τοῦ συνοίκου, γυναικῶν», πη' (φ. 31^β) «Ἐκ τῆς πρὸς τῆς χωρεπισκόπου»,
πθ' (φ. 31^β) «Πρὸς τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπους μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν», ἑ'
(φ. 31^β) «Ἐκ τῶν πρὸς Ἀμφιλόγιον περὶ τοῦ ἁγίου [Πνεύματος] κσφ. κζ'... περὶ
ἀγράφων βιβλίων», ςχ' (φ. 32^α). «Ἐκ τοῦ κθ̄ κεφαλαίου τῆς αὐτῆς πραγματείας».

6 (φ. 32^α). **ιθ̄. Γαλασίου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀν-
δριάνθ Ρώμης.**

Φέρει ἀριθμὸν α, ἔπονται δὲ ἀνευ ἀριθμοῦ «Ἐκ τῶν πράξεων», «Ἐκ τοῦ γ̄
τῶν Βισσιλαίων», «Ἐκ τῆς τετάρτης», «Ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἐρμηνείας τοῦ
μεγάλου Βασιλείου», «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπους
ἐπιστολῆς», «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου». Ἀπαντα ἐπιτομώτατα καὶ δικ-
τετυπωμένα ὅπως διαφόροι τῶν περὰ Γ. Ῥάλλη καὶ Μ. Ποτλῆ (Σύνταγμα
τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων Τόμ. Δ' σ. 375 κ. ε.).

7 (φ. 32^α). **κ. Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως.**

8 (φ. 32^α). **κζ. Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀλεξανδρείας
περὶ τοῦ πότε χρη̄ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἀπονησιζοσθαι.**

9 (φ. 32^α). **Γοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀκοινωνήτων μὲν ὄντων φόβῳ
δὲ θανάτου κοινωνούντων εἶτα ἐπίδιούντων.**

10 (φ. 32^β) [κδ']. **Πέτρου Ἀλεξανδρείας τοῦ ἁγίου καὶ
ἱερομάρτυρος.**

11 (φ. 33^β). **κγ. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας
τοῦ θαυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βερδάρων γενο-
μένων.**

12 (φ. 34^α). **κδ̄ Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πρὸς Ἀμοῦν μο-
νάζοντα περὶ νυπνιζομένων.**

Ἔπονται ἀνευ ἀριθμοῦ «Ἄλλο», «Ἄλλο τοῦ ἁγίου Μαξίμου», «Τοῦ
μεγάλου Ἀθανασίου».

13 (φ. 35^α). **Βιβλία ἀκανόνιστα μὲν ἀναγινωσκόμενα δὲ σοφία
Σολομόντος σοφία Σιράχ Ἑσθήρ Ἰουδήθ Τῶβιτς ἢ καλουμένη Δι-
δαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ ὁ Ποιμὴν. Τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν
περὶ τῶν αὐτῶν Ἰάμβικοι.**

14 (φ. 95^β). **Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου
περὶ τῶν αὐτῶν.**

15 (φ. 36^α). **Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης πρὸς Αἰτούον
Μελιτηνῆς.**

16 (φ. 37^α). «κς. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας ἐνός τῶν ἐν Κωνσταντινου πόλει ὄν πατέρων τοῦ κατὰ Μακεδονίου ἀθροισθέντων διάδοχον ἐσχηκότος Θεοφίλου».

17 (φ. 38^α). «κς. Θεοφύλου Ἀλεξανδρείας».

18 (φ. 39^α). «Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς Δόμιον».

Ἐποντα (φ. 39^β). «Τοῦ αὐτοῦ τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πενταπόλιν ἐπίσκοποις», «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μάξιμον διάκονον», «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γεννάδιον ἀρχιμανθρίτην».

19 (φ. 39^β). «κθ. Εὐλόγιου Ἀλεξανδρείας».

20 (φ. 40^α). «λ. Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἐπινοκῆς ἐνδημοῦσης γῆρας συνόδου».

21 (φ. 40^β). «Ἐγγραφή ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μαρτυρία ἐπίσκοποι Ἀντιοχείας περὶ τοῦ πῶς δεηταῖον τοὺς αἰρετικούς προσόντας τῇ ἐκκλησίᾳ».

22 (φ. 40^β). «λδ. Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πρὸς Ρουφιάνον ἐπίσκοπον».

23 (φ. 41^α). «λεγ. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου Κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ ιε».

24 (φ. 41^β). «λδ. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Κανόνες ις».

25 (φ. 43^α). «λε. Κοινῶς τῶν ἀποστόλων πάντων κανόνες δ».

26 (φ. 43^α). «λς. Τὰ κεφάλαια τοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας χρυσοδούλλου τοῦ Ἰουστινιανοῦ περὶ τῶν προσφύγων δούλων».

27 (φ. 43^β). «λς. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ τίτλου καὶ χωρὶς ἀμαρτιμάτων».

28 (φ. 44^α). «Τοῦ αὐτοῦ πόσοι τόποι τῶν ἐπιτιμιῶν καὶ τίνες».

29 (φ. 45^β). «λθ. Δημητρίου μητροπολίτου Βύζινης περὶ Ἰακωβιτῶν καὶ Χατζιτζαρίων».

30 (φ. 45^β). «μ. Περὶ Μασαλιανῶν τῶν νῶν Βογομίλων».

31 (φ. 46^α). «μκ. Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας γέγονε δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ πατριάρχου κῦρ Ἀλεξίου».

32 (φ. 46^β). «μβ. Λεόντιος ἀρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας ἐκ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν περὶ ἀζύμων ἀπὸ τῆς πρώτης».

33 (φ. 46^β). «μγ. Πρὸς τοὺς λέγοντας ὡς ἡ Ρώμη πρώτη θρόνος».

34 (φ. 50^α). «**μδ. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου** παραγγελία πρὸς τὸν ἱερέα τῆς θείας λειτουργίας».

35 (φ. 50^β). «**Τοῦ αὐτοῦ** περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως».

Μόνον τὰς· Τὸ καθεκάστην ἡμέραν μετάλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων, εἶτα δὲ λείπεται φύλλα.

36 (φ. 51^α). «**Ἀθῆλου** κεφάλαια περὶ ἁμαρτημάτων.

Ἄρχονται ἀκέφαλα ἀπὸ τῶν λέξεων τοῦ προομίου τῶνδε· ἐν δέκα καὶ εἴκοσι καὶ τριάκοντα χρόνοις ἢ ἕως αὐτοῦ τοῦ τέλους· ὑπελόμενος τὸ ἡμισυ.

Μετὰ τὸ προοίμιον κεφάλαια βραχέα· «Περὶ μαλακίας» (φ. 53^α), «περὶ πορνείας» (φ. 54^α), «περὶ μοιχείας» (φ. 54^α), «περὶ ἀρσενοκοιτίας» (φ. 54^α), «περὶ παιδοφθορίας» (φ. 54^β), «περὶ κτηνοβάτων» (φ. 54^β), κτλ.

37 (φ. 59^α). «Ἰδοὺ τὸ δεύτερον τῶν διαφόρων ἐπιτιμίων».

Ἄρχ. Καὶ αὗται αἱ διαφοραὶ τῶν ἐξομολογουμένων καὶ τῶν τούτοις ἀναδεχομένων· καὶ περὶ βρώσεως καὶ πόσεως καὶ εὐχῆς· τῶν δὲ ἐξομολογουμένων εἰσὶ τρόποι παρεμοὶ διάφεροντες ἀλλήλων δέκα.

38 (φ. 66^α). «**μς. Γίνωσκε δὲ καὶ τὰ ἐπιτίμια ἀπερ οὐχ' ἡμεῖς ἀλλ' ὁ μέγας** τὰς παράπεσοῦσαις ἐξέθετο **Βασίλειος**».

39 (φ. 69^β). «**νδ. Κεφάλαια** τινὰ ἀπὸ τῶν θείων ἱερῶν κωνωνίων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου».

Ἔπονται Κανόνες ἄλλων τινῶν συνόδων καὶ πατέρων.

40 (φ. 72^β). «**Τοῦ ἁγιωτάτου Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας**· ἐνὸς τῶν βν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἀποκρίσεις κωνωνικαί πρὸς τὰς ἐπενεχθίσας αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν».

41 (φ. 75^α). «Περὶ βαθμῶν συγγενείας ἐκ τοῦ γ βιβλίου τῶν ἐνστιτούτων».

42 (φ. 78^β). «**Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ** περὶ κληρικῶν καὶ ἱερωμένων».

43 (φ. 79^α). «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐπιτῶν συνόδων».

44 (φ. 81^β). «**Διάφοροι διαφοραὶ καὶ διαθέσεις** τῶν ἐξομολογουμένων κρύφια ἁμαρτήματα καὶ τοὺς τούτους ἀναδεχομένους δεῖ εἶναι ἀληθεῖς καὶ ἀπταιστούς πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀπὸ θεοῦ· καὶ ἐκ θεοῦ διακρισιν γινώσκειν ὡς οἶμαι ὁ ταπεινός».

Ἄρχ. Δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον κρύφια πταίσματα ἄνθρωπον.

Μένη· κολοβόν, μετὰ τὸ φ. 82 λειπόντων δύο φύλλων.

45 (φ. 83^α). «Ἡ ἐν ταῖς λιθίναϊς πλαξὶ γραφείσα δεκάλογος τῆς Ἐξόδου».

46 (φ. 84^α). «**Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καισαροχώρας** πρόλογος καὶ ἀπο-

6ης διατάξης περί τοῦ μετὰ φρίκης καί καταπόξέως καθ' ὑποῦρ' τοῖς θείοις μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ».

47 (φ. 84^B). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Κεσαρείας Καρπαθοκίας ἐκκλησιαστικῆς**».

Ἄρχ. Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς θεοῦ, τέμενος ἅγιον.

Μέναι κολοβόν μετὰ τοῦ κώδικος.

Ὁ κώδιξ ἔχει καὶ πλεονάζον ἀριθμῶν ἀπὸ φύλλου ρ' μέχρι ση.

Τὰ φ. 5 καὶ 89-94 διαβεβρωμένα ὑπὸ μυθῶν.

Στάχως νάκ.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

257.

Περγ. 0,137 X 0,11. Αἰῶνος XI (φ. 134).

1 (φ. 1^a). Προοίμιον περὶ τινῶν ἔργων Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)... εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Κυρίλλου εἶτε οὖν κατὰ ἀλήθειαν αὐτοῦ τυγχάνουσιν εἶτε ἐτέρου τινός μετὰ ταῦτα ζητήσωμεν καὶ γὰρ ἐτέρας τινὰς φωνὰς δογματικὰς τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου ζητήσαντες ἐν ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας, νενοθευμένας καὶ διεστραμμένας αὐτὰς εὗρήκαμεν.

2 (φ. 2^a). «Τοῦ μακαρίου **Κυρίλλου πάπα Ἀλεξανδρείας** ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς Ἀνατολικούς γραφείσης».

Ἀπόσπασμα βραχύ. Ἔπονται ὁμοίως βραχέα α' (φ. 2^B) «Τοῦ αὐτοῦ θεοσόφου Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Σούκνασον ἐπιστολῆς», β' (φ. 2^B) «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου θεοδόχου Κυρίλλου πρὸς τὸν αὐτὸν Σούκνασον», γ' (φ. 2^B) «Τοῦ αὐτοῦ ἱεῖου πατρὸς Κυρίλλου», δ' (φ. 2^B) «Τοῦ αὐτοῦ ἀσκητοῦ Κυρίλλου», ε' (φ. 3^a) «Τοῦ αὐτοῦ πνεσόφου Κυρίλλου», ζ' (φ. 3^a) «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Νεστόριον», ζ' (φ. 3^B) «Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐπιστολῆς», η' (φ. 3^B) «Καὶ μετὰ βραχέα ἐν τῇ αὐτῇ χρήσει φησὶν ὁ Ἀμβροσίος», θ' (φ. 3^B) «Τοῦ ἡδυτάτου φωστῆρος Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἐκ τῶν κατ' Ἐϋνομίου», ι' (φ. 4^a) «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου», ια' (φ. 4^a) «Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης», ιβ' (φ. 4^a) «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πεινώντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην», ιγ' (φ. 4^a) «Ὅμοίως καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα Χρυσοστόμος ἐν τῷ λόγῳ τὸ εἰς τὴν Ἀγάληφιν», μετὰ μνείας τοῦ Ἀμφιλοχίου ἐν τίλει, ιδ' (φ. 5^a) «Τοῦ αὐτοῦ Ἀμφιλοχίου ἐκ τοῦ λόγου διὰ ὃ κατὰ τὸν μου εἶπεν», ιε' (φ. 5^B) «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Λύσχετε τὸν νότον τοῦτον», ις' (φ. 5^B) «Τοῦ αὐτοῦ Ἀμφιλοχίου πρὸς Εὐλόγιον ἀπολογοῦμενος ὑπὲρ τῶν Ἀνατολικῶν εἰπόντων δύο φύσεις ἐν Χριστῷ», ιη' (φ. 6^a) «Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἰς τὸ διὰ κατὰ τὸν μου εἶπεν», ιθ' (φ. 6^a) «Τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ Οὐαλεντίνου», κ' (φ. 6^a) «Ἀντιόχου ἐπισκόπου Ἡερολιμαῖδος εἰς τὴν Σριστοῦ γέννησιν».

3 (φ. 6^B). Ἀθήλου «Περὶ θεοῦ».

Ἄρχ. Ὅτι δὲ ψυχῆς νόσημά ἐστι τὸ κακῶς καὶ περιέργως ζητεῖν καὶ μάλιστα μετὰ ἀπιστίας πᾶσι φανερόν.

4 (φ. 10^α). «**εἰς τοῦ ἁγίου Κωνσταντοῦ Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πρὸς Ἑρμείου περὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος.**»

5 (φ. 19^α). «**Κωνσταντοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως λόγου.**»

6 (φ. 24^β). «**Μαξίμου ἐκ τοῦ περὶ πῶς ἐνήκτισεν ὁ θεὸς λόγος καὶ τί ἐνήκτισεν.**»

7 (φ. 30^α). «**εἰς τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πῶς σῶμα μικρόν δύναται ἀπερίγραπτον εἶναι ὃ ἀνέλαβεν ὁ Κύριος ὁ γὰρ θεὸς πανταχοῦ.**»

8 (φ. 30^β). «**τοῦ Νόσητος ἐκ τοῦ Κατηχητικοῦ.**»

9 (φ. 33^α). [**Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ**] Κεφάλαια.

α' (φ. 33^α). «**Περὶ ἐνεργείας.**» Ἄρχ. Ἐνεργεῖα ἐστὶ κίνησις δραστικῆ τοῦ

ποιούντος.—β' (φ. 33^β). «**Περὶ πάθους.**» Ἄρχ. Πάθος ἐστὶ φυσικόν, κίνησις φύ-

σεως.—γ' (φ. 33^β). «**Περὶ θελήματος.**»—δ' (φ. 34^α). «**Περὶ συνθέτου φύσεως κατὰ**

ἀκροτάτων.—ε' (φ. 40^β). «**Περὶ γνώσεως.**» Ἄρχ. Οὐδὲν τῆς γνώσεως ἐστὶ τιμιώ-

τερον ἢ γὰρ γνώσις, φῶς ἐστὶ ψυχῆς λογικῆς.—ς' (φ. 42^β). «**Τίς ὁ σκοπός.**»

Ἄρχ. Ἐπειδὴ πᾶς ὁ ἀσκόπος ἀπαρχόμενος πράγματος ὡς ἐν σκότει διαπο-

ρεύεται.—ζ' (φ. 43^α). «**Περὶ φιλοσοφίας.**» Ἄρχ. Φιλοσοφία ἐστὶ γνώσις τῶν ὄν-

των.—η' (φ. 44^β). «**Περὶ φωνῆς.**» Ἄρχ. Ἐπειδὴ σκοπὸς ἡμῖν ἐστὶ διαλαβεῖν

περὶ πάσης ἁπλῶς φιλοσόφου φωνῆς.—θ' (φ. 47^β). Ἄρχ. Διαίρεσις ἐστὶν ἡ

πρώτη τομὴ τοῦ πράγματος.—ι' (φ. 49^α). «**Περὶ τοῦ φύσει προτέρου.**» Ἄρχ. Φύ-

σει οὖν πρότερον ἐστὶ τὸ συνεκφερόμενον.—ια' (φ. 49^β). «**Περὶ ἔρισμοῦ.**» Ἄρχ.

Ὁρισμὸς ἐστὶ λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγ-

ματος.

10 (φ. 51^β). «**Ἰωάννου μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις**

ἀκριβοῦς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως».

Ἡ τάξις τῶν φύλλων κατὰ τὴν διατηρηθεῖσαν ἀρχαίαν στήλωσιν συγκεχυ-

μένη. Τακτάς δὲ οὕτως 51^β—56^β, ὅπου μένει ἑλλιπὴς τὸ κςφ. ε' ἐν ταῖς λέξεσι

τὸ θεῖον τέλειόν ἐστι καὶ ἀνελλιπές κατὰ τε ἀγαθότητα κατὰ τε. Ἐπαταί τὸ

φ. 73^α, ὅπου διὰ τῶν λέξεων πάντα ὑπὸ χεῖρα τῷ ἀνθρώπῳ ἦν ἄρχοντα γὰρ

αὐτὸν κατέστησεν ὁ θεὸς ἄρχεται ἀκροτάτων κςφ. κς' («**Περὶ γῆς καὶ τῶν ἐξ**

αὐτῆς»), ὅπερ εἶνα τὸ πρὸς *Migne* (Patrologia graeca τόμ. 94 σ. 908 κ. ε.)

φέρων ἀριθμὸν κδ'. Ἐξικολουθεῖ δὲ καὶ μέχρι τέλους ἡ τοιαύτη διαφορὰ δύο ἐπι-

πλέον ἀριθμῶν ἐν τῇ ἀριθμῆσει τῶν κεφαλαίων τοῦ κώδικος ἐν σχέσει πρὸς τὴν

πρὸς *Migne* ἑκδοσιν. Εἰς δὲ τὸ φ. 73 ἑπονται τὰ φ. 74—78 καὶ εἰς ταῦτα ἀκο-

λουθεῖ τὸ κςφ. κη' (=κς' *Migne* «**Περὶ ἀνθρώπου**») ἐν φ. 57^α, ἀρχόμενον ἔνεκεν

ἐκπτώσεως φύλλων ἀκροτάτων ἀπὸ τῶν λέξεων τὸν νοῦν ἄλλὰ μέρος αὐτῆς τὸ

καθαρώτατον. Εἰτα δ' ἑπονται ἐν συνεχείᾳ τὰ φ. 58—72 καὶ τέλος τὰ φ. 79—

134. Ἐξικνεῖται δὲ ἡ ἑκδοσις ὀρθοδόξου πίστεως μόνον μέχρι τοῦ κςφ. πς' (=πε'

Migne «**Περὶ τοῦ προσκυνεῖν πρὸς ἀντιτολᾶς**»), τοῦ κώδικος ὄντος κολοβῶν ἀλλὰ

τὰ ἀπὸ τοῦ κεφ. κβ' (=π' Migne) μέχρι τέλους θὰν εὐρίζονται πλήρη, ἴτε τῶν φ. 131—134 ἐσχιωμένων.

Ἐναγκοῦ ἐν τῇ ᾠφ τοῦ βίου καθένας βραχέα καὶ ἀραιὰ σχόλια.

Ἐν φ. κκ^α πλαγίως ἐν τῇ δεξιόθεν ᾠφ τάδε + κατα την σημερο ημεραν ητης εστιν ημερα β̄ νου μηνος του (:) χρ̄ου του Χριστου ατ̄ιδ'.

Ἐν τῇ ᾠφ τοῦ φ. 121^α πρὸς τῇ βράχει διστιχος λατινική ἀρρητιεία διὰ γραμμάτων τοῦ δεκάτου τρίτου πιθανῶς αἰῶνος.

Στάχωςις γέζ.

Ἐξ ἀγοράς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

258.

Χαρτ. 0,225 X 0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 102).

1 (φ. β^α). Ματθαίου Βλαστάρως Νομοκάνων.

Σύγκειται ἐκ κεφ. τε', ὃν α' «Περὶ κριτοῦ νὰ εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖς ...», 30^α (κβ^α) «Τῆς προκαθεδρείας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ αἱ μητροπόλεις αἱ ἐποῖαι εὐρίσκονται τὴν σύμερον καὶ οἶναι ὑπόκειμεναι τῇ βασιλευσῇ τῶν πόλεων», κεφ. 30^β (φ. κκ^α) «Περὶ πῶς γράψωσιν οἱ ἀρχιερεῖς...».

Ἐν φ. 11^β «Τὰ ὀνόματα τῶν ἑβ' φυλῶν Ἰσραὴλ καὶ αἱ σημαῖαι τῶν ἑβ' λύθων τῶν πολητίμων αἱ ἐποῖαι ἦσαν εἰς τῶν ἐφοῦδ'». — κεφ. τδ' (φ. 117^α) «Εὐχὴ ἢ λέγεται εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν» — κεφ. τε' (φ. 118^α) «Τὰ τῶν ἀρχιερέων ἐφφίκια».

Ἐν φ. 11^β ὁ Κάλαιος γράφη καὶ χεῖρ καυχάτο

θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίμου πόνος.

Κατωτέρω μονοκονδυλίαι Γεράσιμος ἱερομόναχος τῆς μονῆς Κύκκου.

Ἐν φ. 91^α «Ἀρχυνήθη, καὶ ἐτελειώθη, τὸ παρῶν, νόμιμον, ὑπὸ χειρὸς, ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαρτολοῦ.» <Γερασίμου, ἱερομονάχου δέομαι ὅλους ἐν Χριστῷ, ὅσοι, ἀνάχειρας αὐτὸ λαβεῖν τῶν σφαλμάτων τὸ πλήθος συγγωρεῖσαι, δαίωμα, καὶ τῶν εὐχῶν χωρηγίαν, μὴ ὑστερίση ἀμαρτολοῦ, καὶ ἐλαχίστου, πάντων, εἶδα γάρ, ὅτι ἀμαθεῖς ὑπάρχω=τῷ σύνολον. Καὶ κατωτέρω

ὁ Ἐγγραφα τὸ παρῶν εἰς ἅγιον Κύκκον ταῖς κ' μαρτίου ἀψκη.

Ἐν τῇ περὶφύλλῳ τῇ συγκακολλημένῳ τῇ ὀπισθεν πινακίδι μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου τὸ παρὸν βιβλίον ἵναι τοῖς ἐκλήσιας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τὰ φ. 1, 2, 87^β, 94^α, 99^β-102 ἄγραφα.

Στάχωςις βυρσίνη μετὰ κομφῶν ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἐξ ἀγοράς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

259.

Χαρτ. 0,20 X 0,142. Αἰῶνος XVI (φ. 87).

Εὐχολόγιον.

α' (φ. 2^α). Εὐχαί, ὡν ἡ ἀρχὴ ἀκέφαλος. — β' (φ. 33^α). Εὐχαί εἰς ἀποθανόντας

εἰς πάσαν ἀσθίνειαν πολλά ἐφέλημας. — γ' (φ. 62β). «Τάξις γνωμένη ἐπὶ ρόγους καὶ πυρετοῦ». — δ' (φ. 70^α). «Ἐξορκισμοὶ τοῦ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων». Ἐποντα ἄλλοι ἐξορκισμοί.

Τὰ φ. 1, 2 καὶ 87 ἀρχαῖα. Μεταξὺ τῶν φ. 4 καὶ 5 λείπεται φύλλα. Τὸ φ. 81 ἰσπραχμένον.

Κώδιξ πρὸς τὴν ῥάχει τιλιγράωτος.

Κοσμεῖται ὑπὸ μεγάλων ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμῶν.

Στάχσις νέα.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προσέλευσις ἐκ Κύπρου.

260.

Χαρτ. 0,216 × 0,145. **Αἰῶνος XV. Χαρτ.** (φ. 287).

Κανόνες μεθ' ἐρμηνείας.

α' (φ. 1^α). Κανὼν ἀκέφαλος. Ἄρχ. ἀπὸ τοῦ ἀκεφάλου προσομίτου... ὢν ἀπίσις ἱστορίας τῆς πρεσβυτέρας ἡμῶν καὶ νεωτέρας. — β' (φ. 24β). Ἄτερος κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενεθλίου· ποίημα τοῦ μεγάλου Κωδμά τοῦ ποιητοῦ. — γ' (φ. 49^α). Ἄτερος κανὼν διὰ ἑπτῶν εἰς τὴν κτήν ἑορτὴν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως· ποίημα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκenoῦ· ἐξηγήσις τοῦ κυροῦ Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — δ' (φ. 62β). Ἄτερος κανὼν εἰς τὰ ἀγία θεοφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ποίημα τοῦ μεγάλου Κωδμά τοῦ ποιητοῦ ἐξηγήσις τοῦ κυροῦ Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — ε' (φ. 83^α). Ἄτερος κανὼν εἰς τὰ ἀγία φῶτα διὰ ἑπτῶν ποίημα κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκenoῦ· ἐξηγήσις τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — ς' (φ. 97^α). Ἄτερος κανὼν εἰς τὴν Ἰακπαντήν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ποίημα τοῦ κυροῦ Κωδμά τοῦ ποιητοῦ· ἐξηγήσις τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — ζ' (φ. 109β). Ἄτερος κανὼν τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ κυροῦ Κωδμά· ἐξηγήσις κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου. — η' (φ. 125β). «Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἑβδομάδος». — θ' (φ. 133β). «Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τρίτη διωδ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ». — ι' (φ. 137β). «Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη τετράδ τριώδιον τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ». — ια' (φ. 164^α). «Τριώδιον τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Παρασκευῆ». — ιβ' (φ. 173^α). «Κανὼν εἰς τὸ ἀγιον καὶ μέγα Σάββατον». Ἐν φ. 188^α «Ἀπὸ τῆς παρουσίας ἐκτῆς ῥῥῆς καὶ μέχρι τέλους τοῦ κανόνος ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ κυροῦ Κωδμά». — ιγ' (φ. 199β). «Κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον καὶ μεγάλην Κυριακὴν τῆς τοῦ Κυρίου ἀνοστάσεως· ποίημα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκenoῦ». — ιδ' (φ. 216^α). «Τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀντίποσχ. κανὼν ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκenoῦ] ἐξηγηθεῖς παρὰ τοῦ Ἡρακλείας κυροῦ Νικήτα». — ιε' (φ. 224^α). «Κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ κυροῦ Κωδμά· ἐξηγήσις δὲ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου». — ις' (φ. 234^α). «Ἄτερος κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν Πεντηκοστήν ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκenoῦ]· ἐξηγηθεῖς παρὰ τοῦ Ἡρακλείας κυροῦ Νικήτα». — ιζ' (φ. 242^α). «Κανὼν εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τοῦ

κυροῦ Κοδῆ εἰρήνης τοῦ Προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου.— ιη' (φ. 262^a). «Ἄλλος κανὼν ἐπὶ τῇ μεταμορφώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅς ἐ ποιητῆς ἔ μέγας Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός' εἰρήνης τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου].— ιθ' (φ. 276^a). «Κανὼν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου' ποιητῆς κῆρ Κοδῆ μοναχοῦ.— κ' (φ. 283^a) «Ἄλλος κανὼν εἰς τὴν κοίτην ἐσθρῆν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ φύλλῳ τῆς σταχώσεως χειρὶ νεωτέρῳ ἔστιν τὸ παρὸν βιβλίων ἐναι μου, ἐν δὲ τῇ κάτω ὡς τοῦ φ. 1^a χειρὶ νεωτέρῳ καὶ τότε Παγκρατίου. Ἐν τῇ ἄνω καὶ τῇ δεξιόθεν ὡς τοῦ φ. 2^a χειρὶ νεωτέρῳ † τὸ αὐτὸν ἡμιολόγητον ἐρμινεμένον ἀγόρασα τὸ ἀπο τὸν κυρ πᾶσα Ἀσόντιον κτὸ τὴν ἀναρί^x δια χροῦσά (ἔ κατόπιν ἀριθμὸς ἀδιόγνωστος) εἰς τοὺς 1589 Χριστοῦ καὶ αὐτὸς βούλευσθεὶ διαρῆσε αὐτὸν ἀπο τὸν ἐμῶν ὅπο να εἶχε τὰς ἀράς ἀράς τὸν ἅγιον τῆ θεοφόρον πατέρα τὸν ἐν νηκεά . . . Ἐν δὲ τῷ κτῆ φύλλῳ ἐν τῇ κάτω ὡς ἀντιστρόφως † Βαρθολομαῖος Ἱερομόναχος Λαζαρίτης 1672 σεπτ διὰ μεγάλων ἱερατικῶν γραμμάτων συμπηλαγμένων. Τὸ περιεργον εἶνε, ὅτι κτῆ εἶνε γεγραμμένα διὰ μολυβδίδος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χρῆσις αὐτῆς τῷ 1672 ἐν τῇ ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ εἶνε πρὸς πολὺ πρόωρος, εἶνε λίαν πιθανόν, ὅτι ἡ προκειμένη ὑπογραφή εἶνε γεγραμμένη ἀργότερον κατὰ μίμησιν ἀρχαιότερα. Ἐν δὲ φ. 287^b πλὴν δοκιμῶν κονδυλίου κείμενον εἰς στίχων μεγάλων γραμμάτων ξενικοῦ ἀλφαβήτου δεξιοβλήτου. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνδεθεμένῳ τῷ ὀπισθεν πινακίδι τοῦ κώδικος ἀναγινώσκεται δις τὸ ὄνομα Almoletto magistro.

Ἐν τῇ δεξιόθεν ὡς τοῦ φ. 104^a γέγραπται χειρὶ νεωτέρῳ τὸ σημεῖωμα τότε † εἰς τοὺς ἀφ' Ἰησοῦ ερχεται μια πηνα μεγάλοι οπου ητο να χαθῆ ὁ κόσμος καὶ ἡ κοντραδα τῆς πάφου ἦδεν μεγαλον φόβον ἀπο τὸν ὀκτόβρην ἕως τὸν φεβρουαρην ἐγινην το ση¹⁰ (=σιτάρην) ἀσπρα 145 τὸν μ^δ (=μόδιον) καὶ τὸ κρ⁹⁰ (=κρηθάρην) ἀσπρα 70' καὶ τὸ ζ φευρουαρίου ἡμερα κρηιάκι ευγοντα μας ἀπο τὴν ἐκλήσια ἀνάφαναι ε ξηλα φορτομενα ση¹⁰ καὶ κρ⁹⁰ καὶ επουλησαν το ἀσπρα 70' τὸν μ^δ τὸ ση¹⁰ καὶ ἀποστεναχορηθην ὁ κόσμος καὶ εδοξασεν το με[γα]λοδύναμον θεὸν ὅπου το ελεηεν καὶ ἡ κοντραδα τεις Παφου εποιηεν μεγαλην χαραν αμην. Ἐν δὲ τῇ ἄνω ὡς τοῦ φ. 104^b τῇ αὐτῇ καὶ ἀνωτέρῳ χειρὶ τότε † εδοκῶσαν τὰ καραβια τὴν παρασκευῆ τὸ ιβ φεβρουαρίου εξαναφάνην ἄλλον ξιλον το σαββάτο τὸ ιγ φευρουαρίου καὶ εχαμεν ἡρεμίαν (;) γ ἡμερες καὶ επουλίσεν καμποσων ση¹⁰ (=σιτάρην) ἀμε ἦτον ἀτζάλλον καὶ εσικοσεν καὶ εποιηεν (τὸ σημεῖωμα μένει ἀτελές).

Ἄνωθεν τῶν κλειστων ἐπιγραφῶν ἐν τῷ πίνακι κομψότατα μικρὰ ἐπίτιτλα. Στάχσις ἐκ ξύλου περιβεβλημένου διὰ βύρσης ἀπλής.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

261.

Χαρτ. 0,192 × 0,148. Αἰὼνος XVII (φ. 290).

1 (φ. 1^a). Ἀθήλου Κεφάλαια βραχέα γνωμῶν εἰς δύο ἑκατοντάδας.

Ἄρχ. (ἀκέρ.) ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ κζ' κεφαλαίου τῆς πρώτης ἑκκτοντάδος ἔχοντος ὡδε' τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀποστρέφεται ὁ θεός. (Κεφ.) «κη'» Μὴ ἔσω γλωσσώδης μηδὲ φλύαρος, ὅτι... Τὸ τέλος λείπει, ἐσχιωμένου μέρους τοῦ φύλλου

λε
πρὸς τὰ δεξιὰ. Ἐν φ. 5^α «Ἐκατοστὴ δευτέρα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ἐκλεχθεῖσα»
«Κεφάλαιον πρῶτον» Μὴ γίνου ἀκηδίαστῆς, μηδὲ ἀναγνώσκων χασιᾶσαι μηδὲ πρὸς ὕπνον καταφέρεισαι εὐχερῶς «ε'» Ἄποδίδωκε ἀκηδῖαν ἐν προσευχῇ, καὶ πρόσχε μετὰ ἀκριβείας τοῖς ῥήμασι τῶν ψαλμῶν. Μετὰ τὸ κεφάλαιον ἦ ἐν φ. 16^β ταῦτα: Ταῦτα τὰ εἰρημένα κεφάλαια, ἐάν μετὰ προσοχῆς πολλῆς ἀναγινώσκωμεν καὶ ἀγωνιζώμεθα τῇ τοῦ θεοῦ συνεργείᾳ πρὸς τὸ ποιεῖν τὰ λεγόμενα ἀναφέρουσιν ἡμᾶς ὡς περὶ διὰ κλίμακος ἕως τὸν οὐρανόν· καὶ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ παραδείσου ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει καὶ διὰ τοῦτο σπουδάζωμεν ἀγαπῆτοί, ἵνα διὰ καλῶν ἔργων, κληρονομήσωμεν τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, ἐκεῖ ἔστι τὸ φῶς καὶ ἡ χαρὰ, τῶν δικαίων, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

2 (φ. 17^α). «Νουθεσίαι ἀπὸ διαφόρων βιβλίων τῶν ὁσίων πατέρων λίαν ψόχοφελεῖς, ὅσαι δὲ αὐτὰς ἀόκνως ἀναγινώσκουσι τὰ μέγιστα ὠφελθήσονται».

Ἄρχ. Πρῶτον μὲν ὀφείλει ὁ ἡσυχάζων ὡς θεμέλιον ἔχειν τὰς πέντε ἀρετὰς ταύτας, ἡγουν σωπὴν, ἐγκράτειαν, ἀγρυπνίαν, ταπεινώσιν καὶ ὑπομονήν.

Μόνον ὁ πρόλογος ἐν τῇ ἀρχαῖζούσῃ, αἱ δ' ἐπόμενα ὑπὸ ἰδίας ἐπιγραφῆς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διηγῆσαι ἐν τῇ καθωμλημένῃ.

3 (φ. 180^α). «Λόγος παραινετικὸς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐσφρατὶς τοῦ Σόρου εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν».

4 (φ. 194^α). «Περὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολιτευομένων μοναχῶν νουθεσία ὠφέλιμος».

Ἄρχ. Ἐκεῖνοι ὅπου ἀπαρνήθησαν τὸν κόσμον καὶ ἐφόρεσαν τὸ ἅγιον σχῆμα καὶ πάλιν εἶναι ἀνάμεσα εἰς τοὺς κοσμικοὺς, ὅλοι εἶναι γελασμένοι καὶ χαμένος ὁ κόπος τους.

5 (φ. 198^α). «Κεφάλαια διάφορα ἕτερα γεγραμμένα ἐκ τοῦ Ἁγίου τῶν λειμώνων κατὰ πολλὰ ὄρατα συντείνοντα εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν».

«Κεφάλαιον α'». Ὅρατε ἀδελφοί καὶ φρίξτε, εἰς πόσον φέρει τὸν ἐλεεινὸν ἄνθρωπον ὁ διάβολος». Ἄρχ. Διηγῆσατο τίς περὶ τινος μοναχοῦ ὅστις παρεκάλει τὸν θεὸν ὅπως ἀξιῶσαι αὐτὸν γενέσθαι ὡς τὸν Ἰσαάκ τὸν ἕνα τῶν πατριάρχων.

6 (φ. 261^α). «Ὁ μέγας κανὼν τῆ πέμπτῃ τῆς πέμπτης ἐδόξατος».

Ἄλλη χειρὶ. Κολοβός.

Ὁ κώδικς ἔπαθεν ὑπ' ὑγρασίας. Διὸ δυσχερῶς ἀναγινώσκειται πολλοῦ, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ εἰς ὅλως ἐξίτηλος ἡ γραφή, ἰδίως ἀπὸ τοῦ φ. 280 κ. ε.

Στάχσις νέκ.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

262.

Βομβ. 624 X 6,162. Αἰῶνος XIV (φ. 232).

Μηναίων.

Ἀκέραιον, κολοβόν καὶ ἀλλεπὶς τινῶν φύλλων ἐν τῷ μεταξῷ. Ἄρχεται ἀπὸ ἀκεφάλου τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Θεοκτίστου, Διονυσίου καὶ Θεογένους (3 Ὀκτωβρίου) καὶ περατοῦται εἰς τοὺς πρώτους στίχους τῆς μνήμης τοῦ μάρτυρος Ἐπιμάχου (31 Ὀκτωβρίου).

Τὰ φ. 14, 54, 55, 129, 183 ἐχομιέναι ἐπὶ μέρος. Τοῦ δὲ φ. 1^α τὰ πλείστα ἐξίτηλα.

Ἐν τῇ ἄνω ᾠφ τοῦ φ. 5^α τῇ αὐτῇ χειρὶ δε' ἧς ἐγράφησαν τὰ ἐν φ. 104 τοῦ κώδικος 260) σημειώματα ἀναγινώσκονται τάδε· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐποθανεν ὁ μακαριώτατος ὁ κηρὶς Θωμᾶς καὶ μέρος τῆς αὐτῆς μονῆς γυναικίου καὶ ἐπέθανεν ἔξω ἧς το χορίον καὶ ἐμπύσαν^τ ἧς τὴν χώραν^τ καὶ ἐθαύτη ἧς τὴν αὐτὴν μονὴν^τ καὶ ἀφίκεν...καί^τ χρισῶ^τ τουτέστι νομίσματα χειλιαδες τρύς^τ σταρεντα^τ (ἢ διαφεντα) πα...της μονῆς καὶ οἶαν . . . νός κοντος . . μακαρίσατε αὐτ ἐ χο (= ἐν χρονία) αφγ . . . διὰ στιγμῶν ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα συλλαβὰι ἀποκεκομμένοι ἐν τῇ ᾠφ ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου σταχωτοῦ. Αἱ λέξεις Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀναφέρονται ἰσως εἰς τὴν ἡμέραν 4 Ὀκτωβρίου τοῦ Μηναίου, ὅπου παρενεγράφη τὸ σημεῖωμα. Ἐν δὲ φ. 76^β καὶ 77^α ἐν τῇ ἄνω ᾠφ τὸ ἐξῆς σημεῖωμα^τ ἱ τοῦ ἁγίου Θιωνα ἢ Ἴαν ἐκωθιανε ὁ λιαφισ (;) φυπς ἡμερα δ—

Στάχσις νέκ.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

(Ἐπεται τὸ τέλος).